

L'ALT EMPORDÀ

Text > **JOAN FERRERÓS**

Premsa | El llibre es diu *Història de la premsa de l'Alt Empordà (1809-1975)* i l'ha escrit Anna Teixidor Colomer. És el resultat d'haver guanyat la beca dels Premis Carles Rahola 2024 per dedicar-la a la recerca històrica de la premsa local i comarcal. Hi cataloga totes les publicacions periòdiques editades a l'Alt Empordà, amb l'excepció de Figueres, perquè aquesta feina ja s'havia fet a la *Història de la premsa de Figueres (1809-1980)* de Jaume Guillaumet, Manuel Moreno, Albert Testart i la mateixa autora. Vint-i-cinc poblacions de la comarca han tingut activitat periodística i cada una hi té dedicat un capítol que conté, de cada publicació, la presentació i la fitxa hemerogràfica. Els annexos reparteixen en vuit trams l'evolució política, les legislacions de premsa i impremta, etc., que s'han produït al llarg dels dos

segles. L'autora remarca que els dos-cents cinquanta periòdics editats a la comarca representen una xifra notable en el conjunt dels publicats arreu de Catalunya.

Parelles | Una notícia ha agermanat Salt i Figueres en els mitjans. En ambdues poblacions operava una xarxa —que els repòrters adjectiven exageradament de *criminal*— que es dedicava a propiciar parelles que es constituïen no pas per amor, sinó per interessos residencials d'estrangers. Una gestoria de Salt presentava la sol·licitud de parella de fet a la Subdelegació del Govern espanyol de Girona i facilitava l'empadronament dels aspirants en situació irregular a un habitatge amb la complicitat del propietari. A més de la gestoria, sembla que també hi col·laborava, ai las!, algun notari; sí, malgrat que el seu lema és «Nihil prius fide», és a dir, 'Res abans de la fe (pública)'. En la requisa, la policia ha comprovat que unes dues-centes parelles eren fules, però anteriorment se n'haurien concertat moltes més. Tot plegat costava als aspirants uns quinze mil euros, i els del negoci se n'haurien embutxacat uns tres milions.

Pistoles | Un menor ferit greu pel tret d'un revòlver en una plaça de Figueres. Que si es va disparar fortuïtament, que si s'ho va fer ell mateix, que si el tret venia d'un «rival», que si jugaven a la ruleta russa amb el tambor suposadament buit, que si intentaven robar no sé què... Tant li deu fer, perquè el que és rellevant —el noi està fora de perill— és que el menor, la família, els amics, els rivals... disposin indolentment d'una arma curta, il·legal, és clar, i sense llicència, naturalment. I que les disparin o es disparin en places de Figueres, des de finestres de Badalona o en barris de Girona. Els permisos d'arma curta són molt restringits; gairebé només en poden tenir policies, guardes jurats..., i només en poden portar quan estan de servei. El contribuent es deu demanar dues coses. Una, com és que aquesta il·legalitat (ara sí, criminal) és tan comuna a tot el país que, un dia sí i l'endemà també, els mitjans parlen de delictes relacionats amb pistoles i revòlvers; i la segona, què fan o què no fan diputats, jutges, fiscals, policia... per evitar-ho.

EL BAIX EMPORDÀ

Text > **PURI ABARCA**

En record de Ricard Balil | El llegat que ens ha deixat Ricard Balil i Forgas (1941-2025), músic, empresari i estudiós de l'havanera, com ara la recuperació de desenes de cançons antigues del gènere, té un valor cultural i musical inestimable. Balil, que va morir l'abril passat, amb vuitanta-quatre anys, a Begur, va ser un dels protagonistes destacats del moviment de recuperació de l'havanera al llarg de les dècades dels anys cinquanta i seixanta del segle XX. Entre els seus treballs de recerca i rescat de peces musicals antigues figuren les publicacions *Las más bellas habaneras*, de 1995 (treball conjunt amb Antonio Lozoya i Xavier Febrés), i el *Recull d'havaneres i cançons de taverna de l'Empordà*, de 2017. Era un empresari d'èxit, però també un aventurer, qualitat que el va portar a rodar pel món: per exemple, a treballar als Estats Units en els anys seixanta o a embarcar-se en un vaixell de vela amb la família entre el 1998 i el 2006, navegant per aigües internacionals. Amb formació musical bàsica, de petit ja l'interessava el gènere de l'havanera i la cançó de taverna, i n'aprenia les cançons que escoltava. Els primers cantants d'havaneres que va conèixer van ser els mífics Abelardo; Joan Deulofeu, *es Ninyo*, i Sebastià Puig, *l'Hermós*, un dels tercets de cantaires pioners de la zona de Tamariu. Va crear un grup que va participar en les primeres edicions de la Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell.

>> Ricard Balil, amb altres cantaires, en una cantada informal a Calella.
(Foto: PACO DALMAU)

La festa de Catalunya El front d'Esquerra

[illegible][illegible]

Noves banderes

La que actualment s'esténch i que fou creada en moments difícils, quan encara l'espanya catalana no era reconeguda pels governs monàrquics, passà, amb tots els hoïos, a l'època del Centre com a 1ª bandera que passà triomfalment pels carrers de la ciutat en proclamar-se la República a l'Espanya.

Neutrophils release small secreted factors (e.g. IL-8) which are

[illegible]

nos largamente, até hoje, rejeitam, apesar de não serem, como se sabe, os únicos responsáveis. Por isso, o LSTB não se dá ao trabalho de fazer uma análise de justiça. E só se interessa por um tipo de justiça religiosa repositiva, por assim dizer, em relação ao passado. Mas, para isso, precisa se basear, não nos fatos, mas na fé. E a fé, para muitos católicos, é o que mais realmente conta. Católicos, então, a tendência é de que os eventos atuais não de algum modo tenham sido produzidos por causas anteriores, mas sim por causas acidentais, por causas que não se encontram no passado, mas sim no presente. Logo, a fé não é o que mais realmente conta. Católicos, então, a tendência é de que os eventos atuais não de algum modo tenham sido produzidos por causas anteriores, mas sim por causas acidentais, por causas que não se encontram no passado, mas sim no presente. Logo, a fé não é o que mais realmente conta.

El poble de Vilafant inaugura brillantment les noves escoles

«L'impresa, come si è visto, opera per la più completa integrazione fra attività produttive e attività finanziarie e commerciali, e, nel contempo, per la massima valorizzazione delle risorse umane e materiali, e per la massima redditività dell'investimento».

[illegible]

des jurats..., i només quan estan de servei.

deu demanar dues
ésque aquesta il·legi-
minal) és tan comu-
que, un dia sí i l'en-

...den portar
...tribuent es

Una, com
(ara sí, cri-
tot el país
també, els

